

Núm. de Protocol : AD-0031-3/07
TSA: 63/07

S E N T È N C I A NÚM. 36-2008

PARTS:

Apel·lant-ada: G.S.R.

Representant: C.S.
Advocat: J.S.

Apel·lant-ada: HBLE, COMÚ D'ANDORRA

Representant: H.D.
Advocat: C.a.

Apel·lada: M.I. GOVERN

Representant: A.V.
Advocat: M.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de maig de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0031-3/07.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2007-123, de 5 de novembre de 2007, va desestimar la demanda formulada per la representació en el procés de M.J.I.M.S.R. i va declarar ajustada al Dret la resolució del Comú d'Andorra la Vella de 7 de setembre de 2006 que havia resolt desfavorablement la sol·licitud de permís per construir en una obra prèviament autoritzada una tanca perimetral i un cobriment de la rampa d'accés als aparcaments, i la resolució de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, que va desestimar, en una resolució de 5 de febrer de 2007, el recurs d'alçada interposat contra la del Comú.

2.- Contra la sentència interposa un recurs d'apel·lació la representació de la part agent en la que mostra la seva disconformitat amb el pronunciament judicial en raó a que les obres de tancament i les de coberta de l'entrada al aparcament són obres menors, que no afecten cap element essencial de l'obra projectada i tenen caràcter auxiliar i provisional, per la qual cosa demana la revocació de la sentència, l'anul·lació dels actes recorreguts i l'atorgament de les autoritzacions demanades al Comú d'Andorra la Vella.

3.- La representació del Comú interposa un recurs contra l sentència demanant la condemna dels agents i apel·lants al pagament de les despeses del procés per la temeritat palesada en ambdues instàncies.

4.- El Comú, en el tràmit de contestació al recurs d'apel·lació defensa la correcció de la sentència i demana la desestimació del recurs per què les obres de les que es demanava la llicència són obres de nova planta, majors, permanents i d'ampliació, amb una clara vocació d'integrar-se com element definitiu a la resta de la construcció.

5.- La representació del Govern, en el tràmit de contestació a la demanda s'adhereix a la petició del Comú sobre la condemna dels agents al pagament de les despeses del procés i demana la confirmació de la sentència amb arguments equivalents als del Comú.

6.- El dia 29 de febrer de 2008 ha tingut lloc la vista oral, en la que les parts han pogut fer les manifestacions més adients als seus interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò establert en l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució del Comú d'Andorra la Vella -i la de la Comissió Tècnica d'Urbanisme- que la sentència del Tribunal de Batlles declara ajustades al Dret deneguen la llicència demanada pels agents i ara apel·lants per (i) realitzar una tanca perimetral en la parcel·la del que són titulars en el carrer de la Baixada del Molí i (ii) el cobriment de la rampa d'accés als aparcaments.

(i) En relació a la primera és cert que l'article 58 de l'Ordinació General d'Urbanisme i Construcció del Comú d'Andorra la Vella indica que cal val·lejar els solars no edificats que llindin amb carrer al límit d'edificació segons les alineacions que pertocuin i construïda la corresponent voravia, i que les tanques provisionals de precaució d'obres es consideren obres menors en l'article 106.4.b) del Reglament de construcció; però la prova practicada, molt eloqüent, i consistent en la documental de plànols que es va acompanyar amb la sol·licitud i fotogràfica i d'inspecció ocular del lloc, palesen que es tracta d'una obra que ni és de tancament perimetral de la parcel·la ni es fa per raons de seguretat ja que està constituïda per un veritable mur entre els pilars del propi edifici en construcció, amb una clara vocació d'integrar-se en una prevista construcció posterior, per la qual cosa ni té la finalitat prevista en la norma ni és de caràcter provisional, i en conseqüència no és susceptible d'autorització.

(ii) Pel que fa al cobriment de la rampa d'accés als aparcaments, i com es comprova amb les proves abans citades, l'obra projectada consisteix en la realització d'una coberta, es troba construïda amb formigó armat, amb vocació de captació de volum i d'integrar-se en el projecte futur de construcció d'un edifici sobre la totalitat de la planta, que es configura com un element constructiu que precisa d'un projecte específic i no es pot tractar com un element complementari o accessori d'allò construït.

En atenció a tot el que s'ha exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal de Batlles.

Tercer.- L'actuació processal dels apel·lants en la primera instància no pot rebre la qualificació de temerària, per la qual cosa es desestima el recurs d'apel·lació interposat pel Comú d'Andorra la Vella, sense que es faci pronunciament especial sobre el pagament de les que corresponen a aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit:

- 1) Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació dels g. M.J.I.M.S.R contra la sentència de 5 de novembre de 2007 (2007-123) dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma.
- 2) Desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència per la representació processal del comú d'Andorra la Vella.
- 3) No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.